

Memòria del senyor Secretari *Dr. Pere Borràs*

Il·lustres autoritats. Senyores. Senyors.

Som a inaugurar l'exposició anexa al VIIè Congrés de Metges de Llengua Catalana, i paraula de record són les passades que enllà van destacant-se com punts aguts de l'esforç de Catalunya en cada una de les ciutats.

I per devall d'aquests punts aguts gairebé terra a sobre, les imatges dels treballadors nostres adés acció, avui veneració; sóc jo amb vosaltres, perquè em sento amb ells.

L'exposició d'avui ve precedida de la que va ésser instal·lada a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau, la qual era un expandiment que seguia a els anys de contensió. Avui potser sia aquesta més estructurada, però cal tenir en compte que el fenomen extraordinari era en aquella visible al nu, i per contra, en aquesta, es conseqüent, gairebé normal. Això ens du a pensar en l'esforç mutu i en les directives que regeixen. Unes directives, tan sorgides dels metges—a voltes pervingudes a imatgeria comercial—, com de la iniciativa cercant el no iniciat, i fins de la reproducció sortosa o no sortosa, que per nosaltres és sempre avenç.

En aquest sentit, podran atendre's acceptables coses que en altre no ho serien. En un lleure, i potser judicant a deshora, m'ha semblat aquesta una exposició que té sentit, que expressa un avenç i que es lliga a les anteriors d'una manera afectiva pel record i d'una

manera real per la disposició. I en aquesta disposició explica el catàleg amb un mot; el què l'exposició en l'espectacle. El nostre Catàleg d'avui no ressenya com sapigué fer-ho el darrer, aquelles instal·lacions del Dr. Ribas i Ribas, del Dr. Corachan i del Dr. Cusí; dos vivers de ciència i un d'arqueologia—i valgui la paraula per a una farmàcia vella—però anuncia, fins amb una lloansa del nostre Jaume Peyrí, l'existència nascuda d'un Diccionari Català de Medicina, això sol val el catàleg, això que és més enllà de la "síntesi posada davant dels ulls" de què ens parla allí, en el catàleg, el doctor Nubiola.

Dintre de l'exposició també hi són els valors morals, tal la confiança de les corporacions de Palma, l'ajut de les dependències de la Generalitat de Catalunya i fins l'esforç, ofert per la Caixa de Pensions per a la Vellesa.

I al costat d'aquests ordres suprems en l'activitat que construeix, aquest valor que és l'asol individual, gairebé adreçat a l'ingrés de metges, i que jo el sento com adreçat a mi mateix i em fa d'exposició i catàleg el meu itinerari sentimental.

Però, jo, senyors, ja no puc sentir el meu valor moral, sinó com resposta a l'esforç que sota els anys és negatiu.

Aquestes exposicions seguiran perquè la llei de necessitat és promulgada. En l'any 1913 simplement posar de costat dues coses, avui 1932 són dues coses que s'adiuen.

He d'expressar el meu agraïment a les corporacions públiques, als articulistes de les caplletres del Catàleg, als expositors, finalment a la Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat, per haver-nos permès donar en l'Exposició l'obra de Goethe i Margall que en ocasió del Centenari de la mort del primer ha tornat a actualitzar-se.